Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

SÎNT GATA ÎNTOTDEAUNA

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 50 (938) * miercuri 11 decembrie 1963 * 8 pag. 30 bani

Visătorul

Era o seară liniștită de primăvară. Întunericul era străpuns de becurile flotei de tractoare, inundînd cu lumina lor vie, puternică, necuprinsele întinderi. Brazdele cădeau în urma brăzdarelor drepte, măslinii, iar fuioarele de aburi se ridicau încet, potolite, scînteind sub argintăria lunii.

Așa își amintește pionierul Lazăr Constantin de seara cînd văzuse întîia oară un tractor. A mai văzut el de-atunci și alte seri, mult mai frumoase, mult mai luminoase, populate de mașini, de colectiviști, dar pentru el seara aceasta a rămas cea mai frumoasă.

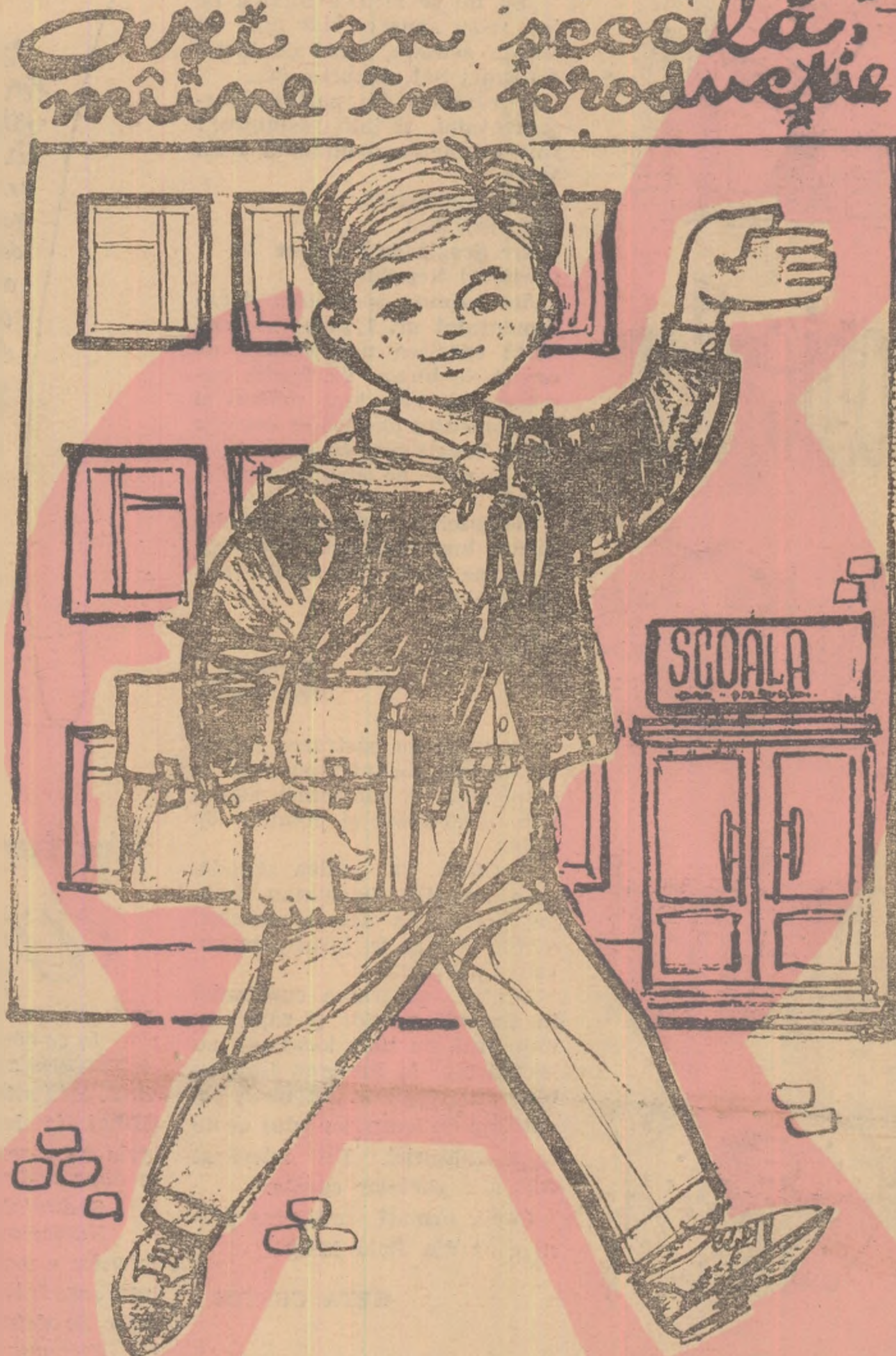
I s-a gravat și mai puternic în minte, de cînd tractoristul Mustă Vasile i-a povestit cum a învățat el cînd era pionier, cum a absolvit școala de mecanici agricoli, cum învață să devină în curînd inginer. Fiecare victorie cîștigată de comunistul Mustă Vasile îl cucerea și mai mult, îl îndemna să învețe și mai bine, îi trezea îndemnuri spre meseria de tractorist.

De atunci el a început să viseze. Unii dintre colegii lui l-au numit chiar „visătorul". Și știți de ce? Le-a povestit într-o zi că ar vrea să inventeze o mașină care să are deodată o fișie de pămînt lată de 50—80 de metri. Mai știi!... Dacă îl întîlnești și-l întrebi: „Ce vrei să devii, măi băiete, după ce termini cele opt clase?" „Tractorist!", îți răspunde el, fără să stea pe gînduri.

Într-adevăr, aceasta-i meseria pe care și-a ales-o. Dar și învață. Deseori îl întîlnești învățînd cu pasiune și cu sîrguință. Dar Lazăr nu s-a oprit numai la învățătură. El a continuat din cînd în cînd să se întîlnească și cu prietenul lui, comunistul Vasile Mustă, cerîndu-i să-i destăinuiască unele „secrete" ale motorului de tractor.

Comunistul Mustă Vasile, văzîndu-l isteț, dornic să cunoască cît mai mult despre mașinile agricole l-a luat cu el pe tractor, îndeplinindu-i astfel una din marile lui dorinți. De aci, de sus, de la volan, Constantin privea comuna Margina, împrejurimile regiunii Suceava, văzduhul încărcat cu iz de cîmpie, Școala de 8 ani nr. 1 unde învață, și se simțea, alături de acest om minunat, vestit tractorist, stăpîn pe volan, pe tractor, pe viitorul spre care se îndreaptă încrezător.

NICOLAE BULGARU

Desene: PUIU MANU

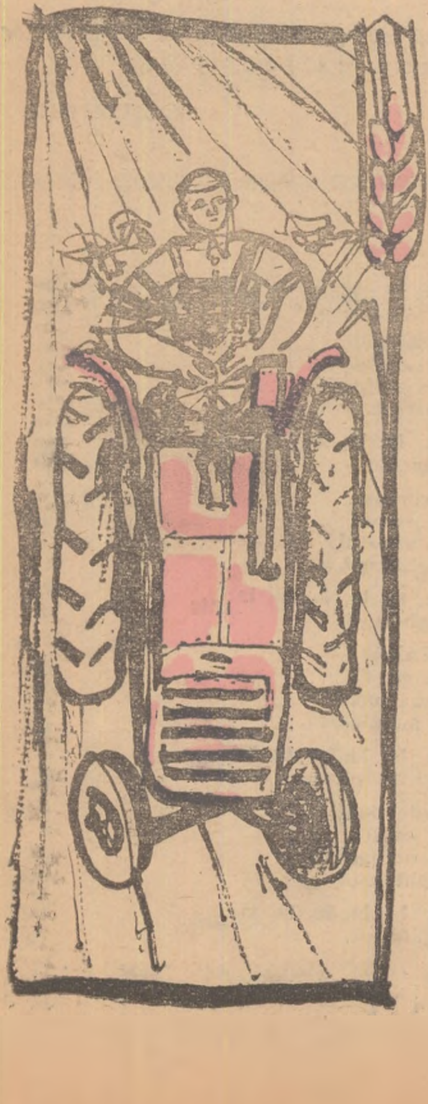
Drumul spre meseria aleasă

Ce n-a visat să devină pionierul Ștefănescu Anton de la Școala de 8 ani nr. 12 din Craiova! Marinar, medic, aviator, mecanic de locomotivă... Și poate că visurile sale ar mai fi înregistrat și alte dorințe, dacă în viața lui n-ar fi intervenit, o dată cu apropierea adolescenței, o anumită zi. Calea Unirii s-a transformat într-un adevărat șantier de construcții, iar alături de școala veche în care învăța el a început să se înalțe, zveltă, o școală nouă.

Din ziua aceea din care a început să-și petreacă ore întregi printre constructori, singur sau împreună cu colegii din clasa a VI-a A, să-i privească cum muncesc, sau să le dea chiar și o mînă de ajutor, Ștefănescu Anton a început să înțeleagă că pentru el nu poate exista ceva mai frumos decît meseria de constructor. Pe caietele lui de desen au început să apară tot mai des uzine, blocuri, școli. Ca să ajungă acolo nu-i ușor. Drumul spre meseria de constructor începe încă din școală, de la serioase cunoștințe de matematică și fizică. Și acest lucru pionierul nostru îl știe bine. O vezi în comportarea, în munca, în preocupările lui de zi cu zi. Și asta cu toate că Anton abia a împlinit 12 ani.

...În 1957, cel de-al doilea erou al reportajului nostru, utemistul Marin Popescu, șeful celei mai tinere echipe de instalatori de pe șantierul de construcții Calea București, avea aceiași vîrstă cu Anton și, la fel ca Anton, și el începuse să vadă în meseria de constructor cea mai frumoasă meserie. La școală se număra, de asemenea, printre fruntașii la învățătură, iar la cercul de fizică venea întotdeauna cu cele mai multe probleme rezolvate. Atît la admiterea în școala profesională de construcții cît și în decursul celor 3 ani de studiu, el n-a dezmințit nici un moment pasiunea și dorința de a învăța. Și n-o dezminte nici astăzi ca elev în clasa a IX-a, la școala medie serală. Cine nu-l cunoaște pe șantier pe instalatorul Marin Popescu? Băieții din brigada lui, toți de aceiași vîrstă cu el, îl iubesc și îl apreciază sincer pentru continua lui preocupare de a-și ridica calificarea, pentru seriozitatea cu care muncește zi de zi. De aceea întotdeauna echipa lor ocupă un loc de cinste pe panoul fruntașilor. Și dacă peste cîțiva ani veți poposi pe un mare șantier de construcții din Craiova, e sigur că în locul șefului de echipă vă va întîmpina un maistru, iar în locul elevului de la seral un student de la construcții, care își face studiile la fără frecvență. Acesta e drumul lui Marin Popescu, drum pe care peste cîțiva ani va porni și pionierul Ștefănescu Anton.

R. ADRIAN

Un sfat bun

Aplecat asupra mesei de lucru Dan scrie, măsoară, calculează. Nu-și pregătește temele, pe acestea le-a terminat de mult. Pasionat constructor și chimist Ciloci Dan de la Școala medie nr. 2 din Iași deși la școală nu învață încă chimia, acasă însă... o folosește. Ca racheta să se înalțe trebuie să aibă combustibil. Ce fel? Și Dan cercetează reviste, cărți, face experiențe.

„Hidrogenul folosește pentru ridicarea la înălțimi mari a baloanelor, a unor aparate automate" citește într-un manual: Ce-ar fi? Sau poate ar trebui folosit cloratul de potasiu? Magneziu? Poate că nici unul. Racheta lui însă trebue să-și ia zborul. Dacă nu astăzi, atunci mîine, poimîine. Aceasta e sigur pentru că pe Dan îl pasionează chimia, învață și dorește din toată inima să devină chimist. Ce trebuie să facă pentru aceasta? Să învețe cu perseverență.

Dragă Dan,

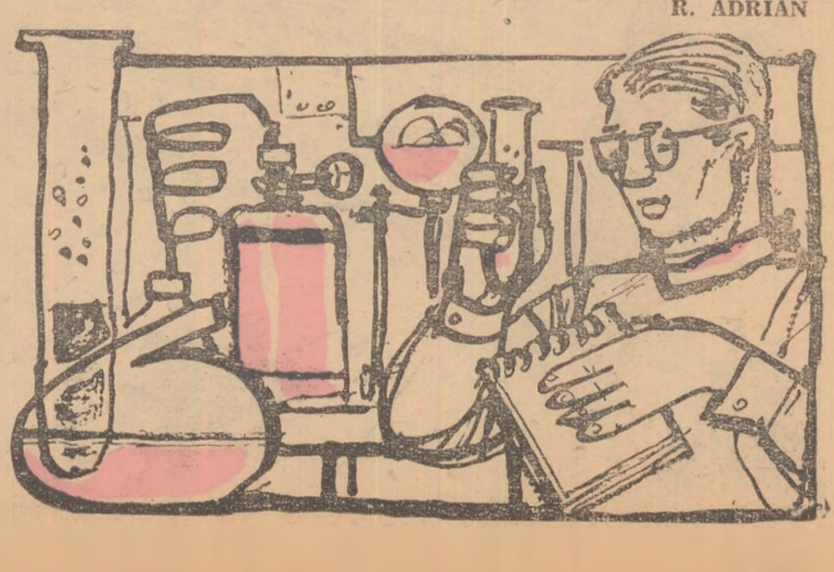
La marginea orașului se înalță mîndră o frumoasă construcție ridicată în anii regimului nostru democrat popular. E fabrica chimică. Aici se produce penicilină, streptomicină și alte antibiotice. Vorbindu-i despre tine, tovarășa Elena Frunză, muncitoare fruntașă, ne-a spus:

„Cred că eram de vîrsta lui cînd am îndrăgit chimia. Învățam la Grozești, o școală dintr-un sat îndepărtat, din raionul Huși. Dragostea față de meserie, dorința de a face totul pentru a reuși mi-au îndrumat pașii spre școala profesională petrolchimie din Iași. Manualele, biblioteca cu numeroasele cărți de literatură tehnică, laboratoarele m-au cucerit pentru totdeauna. În 1958 am intrat în fabrică. La început am lucrat la boxe sterile, apoi la extracție, iar acum sînt la control tehnic. Faptul că învăț mai departe (sînt în clasa a XI-a la seral) mă ajută să lucrez mai bine, să simt mereu, zi de zi, că visul devine faptă, că stăpînesc meseria în cele mai mici amănunte. Îndrăgirea unei anumite meserii, pasiunea pentru muncă și învățătură duc fără îndoială la împlinirea visurilor. Eu am reușit. Sînt sigură că și băiatul despre care mi-ați vorbit va reuși. Are tot ce-i trebuie pentru aceasta. Dar să fie perseverent".

★

Așa ne-a vorbit tovarășa Elena Frunză. Tu, Ciloci Dan, urmează-i sfatul. E cel mai bun.

GETA COSTIN

Din viața pionierească

Inițiativa pionierilor băimăreni

Cu cîteva luni în urmă scrisesem într-un articol că alături de părinți, copiii se bucură că învață în școli noi și luminoase, că locuiesc în blocuri confortabile, că le păstrează, le înfrumusețează. Relatam atunci niște fapte despre unii pionieri din București. De data aceasta am poposit la Școala de 8 ani nr. 11 din Baia Mare.

Începutul l-au făcut chiar la început. În adunarea de alegeri a președintelui de detașament, pionierul Palaghiță Nicolae a propus ca detașamentul lor să se ocupe mai mult de păstrarea bunului obștesc, atît în școală, cît și acasă (majoritatea pionierilor locuiesc în blocurile noi din Cartierul Republicii).

De la vorbe au trecut la fapte.

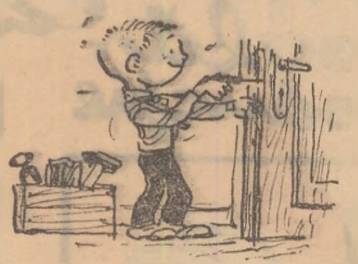
Au făcut un control amănunțit. Cele cîteva bănci defecte au trecut în grija micilor tehnicieni, le-au încleiat, le-au lustruit.

— De-acum nimeni nu mai are voie să mîzgălească băncile, au hotărît ei.

Și așa a fost. Dar parcă numai despre bănci este vorba? O dată s-a defectat clanța de la ușă. În douăzeci de minute, era deja reparată și montată la loc.

Păstrarea bunului obștesc e legată de înfrumusețare, de păstrarea ordinei și a curățeniei. Pionierii detașamentului nr. 1 au observat că în recreație mai rămîn pe ici, pe colo ghemotoace de hîrtie. S-au hotărît atunci să atragă atenția celui care le arunca. Nu erau însă coșuri suficiente. Pionierii Mike Arpad, Miertoiu Ioan și Trancea Marian s-au oferit să aducă scînduri, iar în atelier să construiască cîteva coșuri.

De la clasă la școală și de la școală pe stradă, în cartierul în care locuiești — așa s-a extins acțiunea pionierilor detașamentului.

Pe o stradă, la un bloc, pionierul Racotă Mircea a văzut la subsol o țeavă spartă. Imediat a anunțat administrația. În altă parte, lăzile de gunoi nu erau păstrate în ordine de unii locatari. Politicos, pionierul Mike Arpad le-a atras atenția, dîndu-le în același timp o mînă de ajutor la reparat capacele.

„Să nu se arunce hîrtiile pe jos, și-au spus ei, dar uite, pe strada aceasta, coșul de hîrtie e tocmai hăt, departe. Și...

O scrisoare din partea detașamentului, și iată răspunsul:

Întreprinderea comunală Baia Mare
Secția Salubritate
Nr. 8 600/1963
Către Școala de 8 ani nr. 11, Cartierul Republicii.

Am primit scrisoarea detașamentului nr. 1 prin care solicită sporirea numărului de coșuri de hîrtie. Vă facem cunoscut că s-au luat măsuri și în momentul de față se vopsesc 50 de bucăți care în scurt timp vor fi puse pe străzile cartierului.

Mulțumim detașamentului care a luat frumoasa inițiativă de a ne ajuta în menținerea curățeniei.

Șef secție
Szaba Alex.

Director
Harj Iosif

★

Acțiunea de păstrarea bunului obștesc, de înfrumusețare și menținere a curățeniei continuă. S-au făcut și planuri de viitor.

— Cînd va cădea zăpada, ne-a anunțat Buciuman Emilia, președinta detașamentului, o vom strînge în jurul pomilor, vom face pîrtii.

Pentru păstrarea curățeniei în timpul ploilor și zăpezilor împreună cu unii locatari au „construit" la intrarea fiecărui bloc un ștergător. Au făcut și cuțitașe de lemn, au adus acolo cîrpe, măturici. Un adevărat colț al... ghetelor curate.

Copii, urmați inițiativa pionierilor din Baia Mare.

GETA COSTIN

Vești de la corespondenți

Cum învățăm

In clasa noastră numărul pionierilor care obțin rezultate foarte bune la învățătură este mare. Cu toții ne străduim să ne pregătim cît mai temeinic temele acasă, să ne însușim cît mai bine cunoștințele predate în școală. De multe ori după ce studiem individual ne puteți întîlni adunați la cîte un pionier acasă. Acolo discutăm despre lecțiile din ziua respectivă. Ne verificăm temele pe care le-am pregătit singuri acasă, ne punem întrebări unii altora asupra lecțiilor din ziua aceea și ne lămurim pe loc problemele neînțelese, dacă bineînțeles este cazul.

Procedînd astfel, nici un elev din această grupă nu vine la școală cu lecțiile neînțelese, iar rezultatele sînt din ce în ce mai bune.

Toma Radica
Școala de 8 ani, comuna Băbăița, raionul Alexandria

Un început bun... dar cu lipsuri

Vă mai reamintiți sper de mine. Am fost corespondentul redacției. Acum sînt utemist. Mă preocupă totuși munca pionierilor din Școala de 8 ani Chirnogeni, raionul Negru Vodă, școală în care am învățat și eu. Iată titlul scrisorii mele: UN ÎNCEPUT BUN... DAR CU LIPSURI.

În ce constă acest început bun? Notele apărute în catalog sînt o mărturie a faptului că pionierii sînt mult preocupați de învățătură. Iată cîteva nume: Mavrodin Paula, Săndulescu Marin, Ioniță Mihai din clasa a VI-a, Cătălin Jenica, Chirana Nicolae, David Angela din clasa a V-a. Ei se pregătesc intens pentru primirea celei de a doua distincții pionierești.

Și disciplina le este un prieten nedespărțit.

Nu același lucru se poate spune despre curățenie. La colțul pionierilor e multă dezordine. El, așteaptă mîna unor gospodari harnici care întîrzie să-l lumineze. De ce? Care este părerea instructorilor de detașamente, a pionierilor?

Nici gazeta unității nu are o soartă mai bună. Stă cuminte după un dulap, așa, să n-o vadă nimeni.

Parcă plînge, după un loc mai de cinste și după articolele de care duce lipsă de atîta vreme.

Cred că pionierii trebuie să aibă grijă de colțul și de gazeta lor așa cum se îngrijesc să învețe bine și să fie disciplinați.

M. DUMITRU

1. Pe neteda zăpadă
Sportivii se grăbesc.
Se duc la spartachiadă
Cu cînt pionieresc.

Tra, la, la, la, la, la, la, la, la
Cu cînt pionieresc. } **Bis**

2. Vuiește derdelușul
De larmă de copii
Și nu e greu urcușul,
Căci facem ghidușii.

Tra, la, la, la, la, la, la, la, la
Căci facem ghidușii. } **Bis**

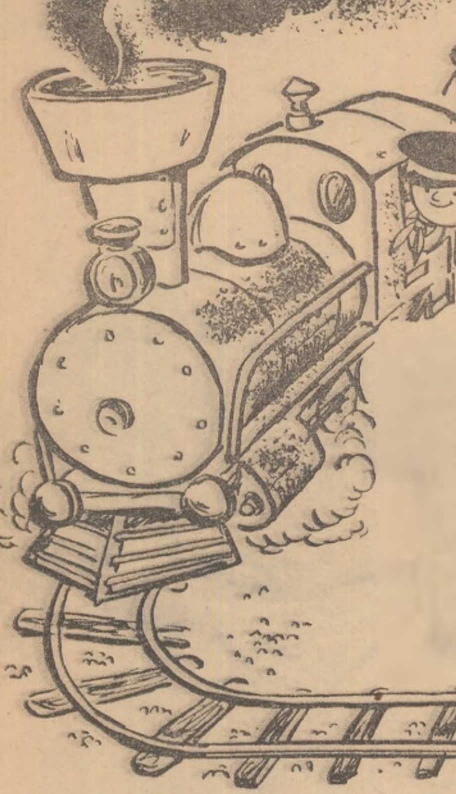
3. Așază-ți săniuța
Și fi atent la start,
Andrei, Maria, Nuța,
„Prezent!" și au plecat...

Tra, la, la, la, la, la, la, la, la
„Prezent!" și au plecat... } **Bis**

4. Vuiește derdelușul
De larmă de copii
Și nu e greu urcușul,
Căci facem ghidușii.

Tra, la, la, la, la, la, la, la, la
Căci facem ghidușii. } **Bis**

Trenul cu supratonaj

„Locomotiva“ șuieră prelung. Mecanicul conduce cu atenție. E doar un „tren“ cu „supratonaj“. Despre ce este vorba? Să vă povestesc.

...A sosit gazeta „Scînteia pionierului“. Singuri, strînși roată unii lîngă alții, pionierii citesc.

— Interesantă inițiativă, spuse deodată Petrușca Magdalena. Citiți „Trenul pionierilor“ !

Pagini răsfoite, ochi care caută cu interes.

— Ce-ar fi ?...

— Exact. S-o aplicăm și noi, a completat parcă citindu-i gîndurile Magdalena.

Pionierii de la Școala de 8 ani nr. 1 din Satu Mare au și trecut la fapte. Chiar a doua zi, cîțiva dintre ei aveau cartoane sub braț, acuarele sau sticluțe cu tuș în ghiozdan. Într-o mică consfătuire au discutat aplicarea inițiativei pionierilor de la Școala de 8 ani nr. 15 din Galați.

— Va să zică, fiecare „vagon“ are o încărcătură de 500 kg de fier vechi.

— Noi avem opt detașamente.

— Deci desenăm opt „vagoane“ !

— Eu zic ca, în fața „trenului“, așa ca un obiectiv spre care el se îndreaptă, să desenăm niște furnale.

— Deasupra, să scriem un îndemn : „Să dăm oțelăriilor cît mai mult fier vechi“.

După ce planul a fost stabilit, desenatorii și-au început lucru. N-a durat mult timp și...

...E duminică dimineața. Împărțiți pe grupe, repartizați pe străzi pionierii și-au început acțiunea. Cu toții sînt dornici să cîștige întrecerea.

„Comisia“ așteaptă. Lîngă cîntar, greutățile sînt pregătite. Carnețelele, creioanele gata ascuțite își așteaptă nerăbdătoare misiunea. Dar iată și primii sosiți.

— Vă rog să cîntăriți repede, spuse nerăbdătoare Grama Ana. Mai am un transport.

Un pionier, doi, trei. Sosesc acum, rînd pe rînd, grupe întregi. La cîntar e aglomerație.

— Bravo, Elisabeta. Astăzi ai fost cea mai harnică.

Covaci Elisabeta a predat în această zi 100 kg de fier vechi, evidențiindu-se în acest fel pe unitate. De fapt, ne este foarte greu să vorbim de evidențiați ; ce-i drept, detașamentul IV e primul, cu 950 kg de fier vechi, dar fiecare detașament s-a întrecut pe sine !

Am spus că vagonul convențional desenat de copii corespunde unei încărcături de 500 de kg. Astăzi însă detașamentul VI ne-a arătat că vagonul suportă și 850 de kg, cei din detașamentul V, 845 de kg, iar cei din VII, 800 de kg. Așadar, un „tren“ cu... „supratonaj“ !

...„Locomotiva“ șuieră ascuțit. La un nod de cale ferată a întîlnit un alt... tren al pionierilor. Garnitura s-a dublat și-a pornit mai departe spre furnalele patriei.

CRISTINA ANDREI

„Săptămîna“ lui Chiriță

Săptămîna lui Chiriță Constantin, din clasa a VII-a C de la Școala medie nr. 10 din București se deosebește de săptămînile altor colegi.

A început de luni, *dar luni e tot... duminică pentru Chiriță. Se odihnește, doarme... Doar ieri a fost la meci, la film, la televizor ! Și-i lucru ușor, credeți, să participi și la una, și la alta cu atîta însuflețire de care numai Chiriță e în stare ? Fiecare în felul ei i-a smuls și ultima picătură de energie. Aplaudă, joacă, aleargă, fă galerie... E epuizat !*

Marți, *după somnul dulce, ce să mai vorbim, trebuie... să se dezmorțească ! Gînduri... gînduri... gînduri...*

— La film !

Și se duce.

Mai face să te apuci miercuri *de învățat ? A trecut luni, a trecut marți și n-a jucat el, Chiriță, fotbal ?*

— Mare meci, mare ! Scor la pauză 23—11 pentru noi !

Joi, *în străfundurile lui Chiriță s-a aprins o amintire îndepărtată... Lecțiile ! Hai să facă niște lecții. Ia la întîmplare un manual — cel de franceză.*

La oră :

— Foarte bine ! spune profesoara. Astăzi ai nota 9 !

Vineri. *Ce orar... Științele naturii... fizica... „Sînt prea grele, le las pe săptămîna viitoare“ hotărăște el.*

Dar iată că e ascultat și... 4 la fizică.

Sîmbătă. *O zi neplăcută. Să stai închis în casă de propria ta mamă! A ajuns și ea la capătul răbdării, nu mai știe cum să-și oprească fiul acasă ca să învețe.*

Duminică. *Cer senin, zîmbete... Chiriță iese foarte mîndru, fără ghiozdan să-și petreacă în voie timpul său liber. După o săptămînă atît de agitată, merită...*

Ce se va întîmpla ? Săptămîna lui Chiriță se va repeta ?

Luni va dormi, marți va merge la film, miercuri va juca fotbal, joi ?...

Va veni sfîrșitul trimestrului. Notele obținute de Chiriță îi nemulțumesc pe colegi, pe tovarășa dirigintă, pe mama...

— De ce nu încerci, Chiriță, băiat cu ochi albaștri, să fii și tu ca Țigoiu Victor, Paul Anton, Ștefănescu Radu, Negrea Gabriel, colegii și prietenii tăi ? Ce-ar fi ca săptămînile tale să semene cu ale lor ?

A. GHEȚEA

LA CERCUL MICILOR PĂPUȘARI

Teatrul Prichindel își poartă pe drept cuvînt numele. „Artiștii“ sînt păpuși, iar scena este pe măsura lor. Numai cei care dau viață păpușilor au trecut de mult de-o șchioapă. Sînt pionierii de la Casa pionierilor din Oradea.

Dacă intri într-una din zilele obișnuite la cercul de păpuși de aici ai să afli mare forfotă.

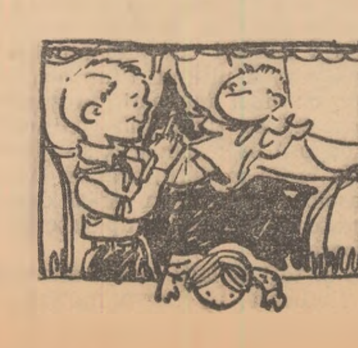
Într-un colț al sălii se lucrează costumele pentru păpuși — în altul se fac exerciții de mînuire, iar în celălalt capăt, un grup de pionieri strîns în jurul mesei, descifrează rolurile unei piese. Numai scena, cuminte, într-un colț, cu cortina trasă, așteaptă ca totul să fie gata. Dar ce vreți, nu-i ușor să pregătești un spectacol.

Balog Viola, Hamza Magda, Clausnel Gheorghe sînt păpușari entuziaști, care lucrează de multă vreme la cerc. Dar mai sînt încă mulți copii nou veniți care au încă atîtea de învățat.

Acum sînt aproape terminate pregătirile pentru „Capra cu trei iezi“, care împreună cu piesa „Unde au dispărut notele 7, 8 și 9“ va porni în turneu prin școli și grădinițe. Vor poposi mai întîi la școlile de 8 ani nr. 4, apoi la nr. 8 și la cîteva grădinițe, în total au prevăzut să dea anul acesta 23 de spectacole.

Le dorim succes !

B. CARAGIALE

În București, un nou șantier de blocuri. Bulevardul 1 Mai. Pionierii Școlii de 8 ani nr.172 fac cunoștință cu acest nou șantier.

INTERVIUL NOSTRU

CUM VEȚI PETRECE ZILELE VACANȚEI?

Apropierea vacanței stîrnește întotdeauna emoții. Se fac planuri, proiecte și, bineînțeles, se alcătuiesc interesante programe de activități. Zilele vacanței trebuie doar petrecute într-un mod cît mai plăcut și mai folositor. Acest lucru îl știu bine și pionierii de la Școala de 8 ani din satul Ghizdăvești, comuna Celaru, raionul Caracal. De aceea, cu ajutorul tovarășilor instructori și a tovarășilor profesori, ei s-au preocupat din timp de alcătuirea unui program de activități, interesant și atractiv.

În dorința de a afla amănunte despre acest program ne-am adresat președintei de unitate, pionierei Stănculescu Elena.

— Ca în fiecare vacanță, și acum, la loc de cinste în programul nostru de activități, vor sta excursiile și drumețiile. Cea mai importantă rămîne excursia de o zi ce o vom face la Caracal, unde vom vizita atît muzeul de istorie cît și centrul mecanic din oraș. Noi am scris încă de pe acum tovarășilor muncitori din fabrică despre proiectata noastră vizită. Trebuie să vă spun că formațiile artistice ale unității au început și ele să pregătească programul cu care ne vom prezenta în vizita noastră.

— Artiștii amatori ai unității vor fi solicitați în vacanță și la alte activități ?

— Desigur. Ei vor avea un rol important în pregătirea programului pentru carnaval, la care noi ne-am propus să-i invităm și pe pionierii din Soreni și Celaru. În cadrul carnavalului își vor da concursul : brigada de agitație, corul, recitatorii și soliștii de muzică populară. În primele zile ale noului an, artiștii noștri amatori vor prezenta, de asemenea, un spectacol în cinstea colectiviștilor fruntași din gospodăria colectivă.

— Pentru pasionații sportului din unitate la ce v-ați gîndit ?

— Nici pe ei nu i-am uitat. Deocamdată, pregătim schiurile și săniuțele pentru iarnă. Și pentru că sperăm că o dată cu vacanța va veni și zăpada, ne-am gîndit să organizăm un concurs de schi. De asemenea, tot în zilele vacanței iubitorii șahului se vor putea întrece cu prilejul unui concurs special organizat pentru ei.

— La aceste interesante propuneri nu ne rămîne decît să vă dorim : vacanță plăcută !

TEODOR CRISTIAN

POPAS LA SINTANA DE CRIŞ

Reportaj de
AL. DINU IFRIM

Pe schele

Gligor Teodor, însoțitorul, un colectivist voinic şi înalt cît bradul, se opreşte în loc:

— Dacă vrei să cunoşti Sîntana, apoi să începem cu... noul sediu.

O alee asfaltată, tivită de o parte şi de alta cu rînduri de trandafiri şi tufănele pişcate de brumă. Chiar în capăt, întîlneşti clădirea de curînd terminată, cu etaj. O clădire modernă, ca la oraş, pe frontispiciul căreia se conturează o frescă enormă, în culori pastelate, simbolică. Mai întîi, distingi, la mijloc, strălucirea *Ordinului Muncii clasa I* cu care este distinsă gospodăria colectivă din Sîntana. Apoi, se conturează imagini din sectorul zootehnic, de la păsări, lanuri întinse de grîu...

Nu departe de clădirea cu ferestre înalte şi miros proaspăt de var, care îşi aşteaptă oaspeţii, se zăresc siluietele unor oameni trebăluind pe un acoperiş căptuşit pe dedesubt cu scînduri albe, neînvelite încă. Se aud glasuri inimoase:

— Uite ferăstrăul!...

— Baci Gheorghe, mai trebuie plăci de azbociment!

Ferăstraiele sună metalic, plăcile ondulate de beton sînt urcate pe schele, în grabă, clădirea se acoperă porţiune cu porţiune. O nouă construcţie zootehnică se adaugă la numeroase altele, ce se înşiră în jur, pe o mare suprafaţă. Gheorghe Roşu, Scherer Ion şi alţi dulgheri sau zidari zoresc s-o termine curînd, s-o găsească împlinită prima ninsoare.

Maria

— Da-ncotro, Valeria?

Valeria Bora încetineşte bicicleta:

— La ferma cealaltă, să selecţionăm păsările-matcă. Dar staţi de vorbă cu Maria, că vă spune ea ceea ce aveţi nevoie. Cunoaşte ca şi mine treburile, adaugă, pedalînd, cu putere, îndreptîndu-se pe o cărăruie ce taie de-a dreptul cîmpul.

Auzind discuţia, o fată ne iese înainte.

— Eu sînt Maria!

— E fata lui Gheorghe Roşu, pe care l-am întîlnit adineauri, pe schele, precizează Gligor Teodor. Fată inimoasă şi harnică, bună colectivistă.

Maria a terminat anul trecut clasa a VII-a. Ar fi putut să meargă la oraş. N-a plecat însă. Ca şi alte colege de-ale ei, ca Rodica Budiu sau Igret Gena, care sînt printre cele mai bune legumicultoare, a rămas în colectivă, a devenit o bună crescătoare de păsări. Aşa cum şi-a dorit încă de pe cînd purta cravata roşie. Cît priveşte... oraşul, îl găseşte chiar la ea în comună. Cinematograful, la care, mai ales acum, în perioada desfăşurării festivalului filmului la sate, cînd rulează filme foarte interesante — îi stă la dispoziţie. Ca de altfel şi căminul cultural, cu biblioteca, cu numeroasele activităţi cultural artistice, la care ea însăşi ia parte cu bucurie.

La şcoala recoltelor bogate

— Cum a ajuns porumbul în Europa?

Şoaptele din sală s-au risipit într-o clipă, s-au contopit parcă în lumina abundentă a becurilor suspendate sub tavan. Emoţia i-a cuprins pe toţi, deşi mulţi dintre ei au trecut de mult vîrsta cînd iei de obicei loc în bancă, cu caietul de şcoală deschis în faţă.

Dar poate că tocmai de aceea emoţia e mai mare!

— Ei, cine ştie? repetă încurajator inginerul Ioan Cocon, întrebarea.

Fiecare dintre cursanţi s-a pregătit, dar parcă...

Brigadierul de cîmp Marţian Macarie se ridică şi răspunde sigur. Arată cum a pătruns porumbul prin Spania, unde a fost adus de pe continentul american de către marinari şi cultivat mai întîi doar în grădini, ca plantă ornamentală; cum apoi s-a răspîndit în cultura mare, pe toate continentele, cum a ajuns la noi în ţară...

La fel de bine răspunde şi soţia sa, Ana Macarie, şi Ioana Sălăjan... Precizează cînd e timpul cel mai potrivit pentru semănatul porumbului, care sînt soiurile cele mai productive. Frecventate cu seriozitate, cursurile agrozootehnice din gospodărie au devenit o adevărată şcoală a recoltelor bogate.

Bătrînul cu pipă...

La un grajd, către ora prînzului.

Nu se aude nici şuşotul apei ţîşnind din adăpătoarele mecanice, sub boturile nerăbdătoare, umede, nici voce de om. Sătule, viţele stau culcate pe paiele curate, aşternute pe jos, lîngă iesle. Din cînd în cînd, cîte una doar întoarce brusc capul pe spate, loveşte cu sfichiul cozii, nervoasă: vrăbiile, strecurate la căldură în grajd, se simt aci în largul lor, iar unora le arde de joacă — se hîrjonesc pe spinarea viţelor...

S-ar părea că la ora asta nu-i nimeni în grajd. Dar iată că de după o stanoagă, apare un bătrîn. Are într-o mînă o carte, iar cu cealaltă ţine între dinţi o pipă lungă, stinsă.

— S-au dus băieţii la masă, le ţin eu locul, spune moşul, Anton Schmidt.

Bătrînul ar putea să stea acasă, pe cuptor, dar nu-l lasă inima. Cînd e nevoie, dă o mînă de ajutor la grajd, unde lucrează şi fiul său. Şi cum viţele se odihnesc la ora asta, moşul n-are altceva de făcut. Citeşte şi... supraveghează viţele, în tovărăşia vrăbiilor!

Acasă

— Şi fiindcă am început cu... construcţiile, să terminăm tot cu acestea, fu de părere Gligor Teodor. O să urcăm într-o şaretă, c-avem de mers. Ne repezim în partea cealaltă a satului. Acolo s-au ridicat cele mai multe.

Piatra aşternută uniform pe stradă şi care constituie încă un element ce-i dau satului o înfăţişare de oraş, scapără sacadat sub copitele calului. Şi-n mersul roţilor, se deapănă şi povestea unui om...

Lumina zilei a văzut-o prin părţile munţilor, nu departe de peştera Scărişoara. Erau unsprezece fraţi şi surori în casa cu o singură odaie, acoperită cu paie. De la tatăl lor au învăţat copiii să cioplească ciubere, vase din lemnul cărat cu spinarea din pădure. Dar de pe banii cîştigaţi din peregrinările prin ţară, cu căruţa cu ciubere, nu-şi puteau agonisi nici pentru bucata de pîine, atunci, în vremurile acelea grele de dinainte de eliberare. S-au împînzit care încotro. Şi el, Gligor Teodor — căci despre dînsul e vorba — a ajuns prin părţile acestea ale Crişului, în Sîntana.

Cum trăieşte acum? Alături de alte aproape şase sute de case noi înălţate în ultimul timp aci, se află şi a lui. Casă mare, cu cinci încăperi, cu zugrăveală nouă pe pereţi, acoperită cu ţiglă. Din veniturile obţinute prin munca depusă în gospodărie, şi-a luat mobilă nouă, aparat de radio modern, aragaz. De altfel, în sat, deasupra caselor aliniate în străzi drepte, se înalţă antenele a peste şapte sute de aparate de radio şi o sută de televizoare.

Gligor Teodor, ca şi toţi ceilalţi săteni duc astăzi o viaţă îmbelşugată, civilizată, în marea familie a gospodăriei colective.

1 *O nouă construcţie zootehnică e aproape gata.*

2 *Crescătoarea de păsări Maria Roşu.*

3 *Pionierul Trancotă Viorel, pe care-l vedeţi în fotografie e cunoscut nu numai ca un elev fruntaş, ci şi ca un bun prieten al crescătorilor de animale din gospodărie.*

PROPUNERI CONSTRUCTIVE

Zilele acestea la O.N.U. a fost adoptat în unanimitate proiectul de rezoluţie: „Cu privire la elaborarea unei declaraţii asupra cooperării economice internaţionale" prezentat de R. P. Romînă. De asemenea, de un mare răsunet în opinia publică internaţională se bucură şi proiectul de declaraţie intitulat: „Măsuri pentru promovarea în rîndurile tineretului a idealurilor păcii, respectului reciproc şi înţelegerii între popoare". Acest document a fost prezentat comitetului pentru problemele sociale, umanitare şi culturale al Adunării Generale, de delegaţia ţării noastre împreună cu alte 6 delegaţii. Că această propunere s-a bucurat de un larg sprijin o dovedeşte şi faptul că şi alte ţări au devenit coautoare. Astfel pînă la data de 9 decembrie a.c. numărul ţărilor coautoare a ajuns la 10.

Documentele propuse de ţara noastră în discuţia Adunării Generale a O.N.U. dovedesc încă o dată politica de pace şi de apropiere între popoare dusă cu consecvenţă de partidul şi guvernul ţării noastre.

13 DECEMBRIE

La sfîrşitul primului război mondial, situaţia oamenilor muncii era foarte grea. În întreprinderi se lucra cîte 10-13 ore pe zi, foametea, epidemiile secerau mii şi mii de vieţi, armata şomerilor se mărea din zi în zi. În acelaşi timp, pe plan internaţional avusese loc cel mai de seamă eveniment din istoria omenirii: victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. În aceste condiţii, lupta clasei muncitoare se intensifică, au loc greve cu caracter politic, mitinguri, demonstraţii de masă. O asemenea demonstraţie a avut loc şi la **13 decembrie 1918**. Coloane nesfîrşite de muncitori demonstrau paşnic pe străzile Capitalei sub lozincile: „Jos starea de asediu!" „Vrem pîine!", „Trăiască revoluţia rusă!" Dar guvernul burghezo-moşieresc i-a întîmpinat pe muncitori cu gloanţe. Sute de muncitori au căzut atunci — ucişi sau răniţi — în Piaţa Teatrului Naţional.

...Cauza pentru care acum 45 de ani şi-au dat viaţa mulţi dintre cei mai buni fii ai poporului nostru, a triumfat. Prin munca şi lupta de zi cu zi a oamenilor muncii conduşi de partid, socialismul a învins definitiv în oraşele şi satele patriei noastre.

Un răspuns pe săptămînă

ÎNTÎMPLAREA CU GAZETA DE PERETE

O mulţime de lucruri am aflat din scrisorile pionierei Stanciu Angela. Ea învaţă la şcoala din comuna Plosca, raionul Băileşti. Scrisorile ei sînt frumos compuse şi vorbesc despre viaţa pionierilor şi şcolarilor din sat, despre dragostea lor pentru şcoală, despre diferite activităţi gospodăreşti.

Dragă Angela, eşti o corespondentă harnică şi te felicit pentru aceasta. Poate ai să te miri însă dacă vei vedea că, din toate veştile pe care mi le-ai trimis, voi alege una singură pomenită doar în treacăt de tine. Scriind despre felul cum v-aţi împodobit sala de clasă, aminteşti că „pe peretele sting aţi atîrnat gazeta de perete „Flacăra". Vezi, tocmai în legătură cu această ştire vreau să-ţi povestesc ceva.

Mai zilele trecute mi s-a întîmplat un lucru ciudat. Am intrat într-o sală de clasă după ce elevii se împrăştiaseră pe la casele lor. Clasa era goală şi tristă. M-am uitat în jurul meu cîteva clipe, am dezlegat nişte socoteli care rămăseseră scrise cu creta pe tablă, am admirat băncile noi şi foarte simpatice, am cercetat harta de pe perete şi pe urmă am dat să ies afară. Dar cum treceam pe lîngă perete îndreptîndu-mă spre uşă, am simţit deodată că mă bate cineva uşurel pe umăr. M-am întors speriat. Cine să fie? Doar nu mai era nimeni în clasă în afară de mine...

— Eu sînt! — am auzit un glas subţirel şi cam supărat. Eu, gazeta de perete! Nici nu te-ai uitat la mine. Se vede că nu-ţi plac bătrînii...

— O, scuză-mă, nu te-am observat — am răspuns întorcîndu-mă cu faţa către dumneaei.

— Hai, priveşte-mă atent — mă invită gazeta. Parcă mă ruga să-i vin în ajutor.

Nedumerit, m-am apropiat şi m-am uitat cu toată atenţia. Cadrul era foarte frumos, colorat în roşu, iar titlul, scris cu tuş negru, n-avea nici o hibă. Mi-au plăcut, de asemenea, florile desenate în cele patru colţuri, cu migală şi gust. Numai că gazeta era goală, nu avea nici un rînd scris pe ea.

— Vezi în ce hal am ajuns? — mă întrebă sărmana, şi o lacrimă mare căzu tocmai de sus, din iniţiala înflorată a titlului. De două săptămîni stau aşa, fără rost. Nimeni nu se sinchiseşte de mine. Eram ca o garofiţă şi am ajuns o bătrînă părăsită.

— Nu înţeleg, dragă gazetă de perete, cine te-a lăsat de izbelişte, cine-i vinovatul? — am întrebat-o cuprins de milă.

— Vinovatul? Doar n-oi fi eu de vină! N-am să mă scriu singură! Dar pionierii noştri din clasă, după ce s-a învechit primul număr, m-au golit într-o zi şi au uitat de mine ca şi cînd n-aş exista. Spune şi dumneata dacă n-am dreptate să fiu nefericită!...

Am asigurat-o pe biata gazetă de perete că mă voi interesa de soarta ei şi că pionierii vor redacta în curînd cel de al doilea număr. Cînd am părăsit clasa încă mai auzeam pe culoar glasul ei tînguitor:

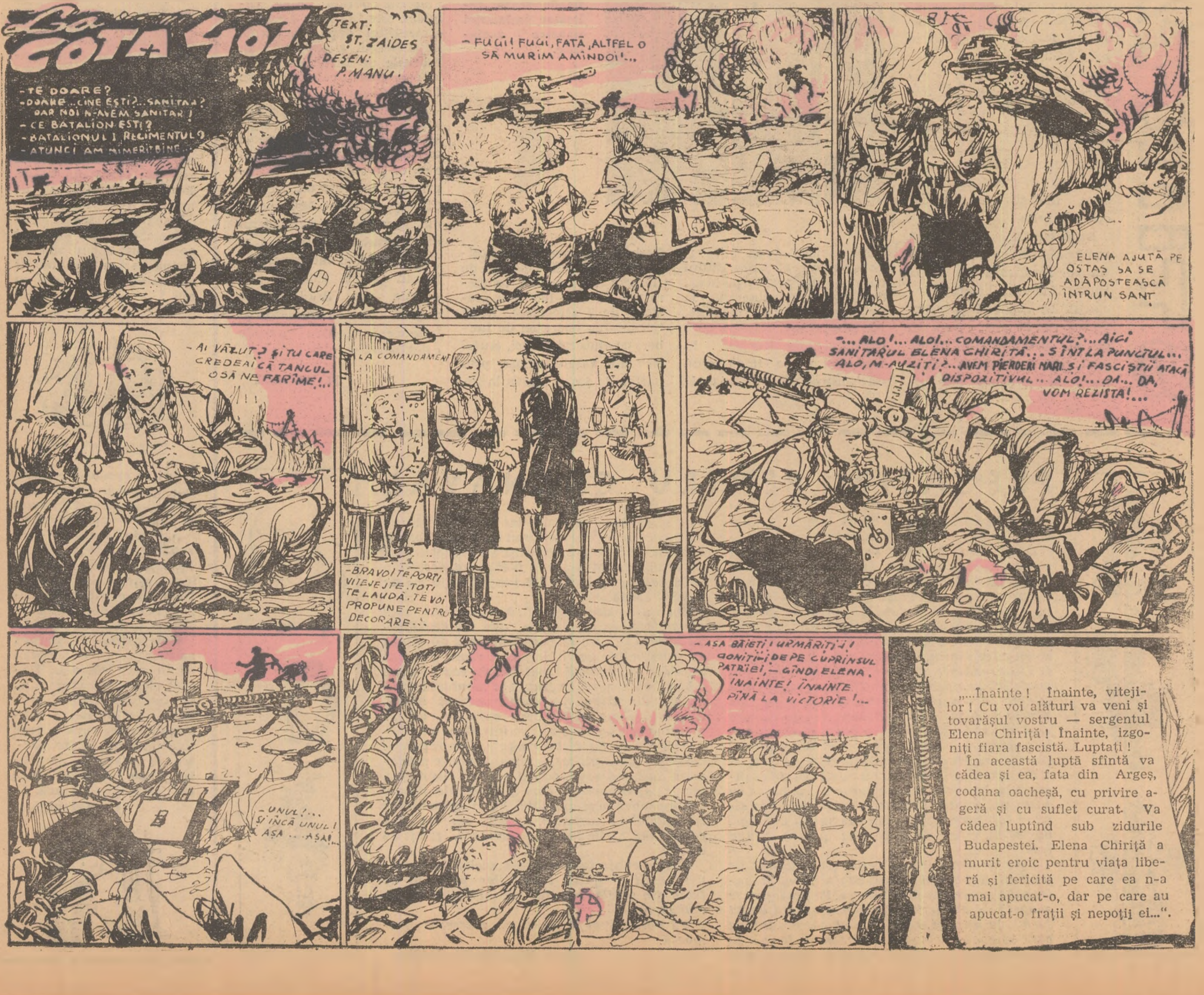
— Salvează-mă, tovarăşe! Nu mă lăsa...

N-am lăsat-o. Am vorbit cu preşedintele detaşamentului de pionieri şi, numai după vreo trei zile, gazeta de perete s-a schimbat la faţă. Articole, poezii, fotografii decupate, epigrame — toate apărură la locul lor spre bucuria întregii clase.

Iată, dragă Angela, cele ce am vrut să-ţi povestesc. De ce? Cred că ai înţeles. Trebuie să aveţi grijă de gazeta de perete. Să-i schimbaţi regulat conţinutul şi s-o faceţi cît mai interesantă!

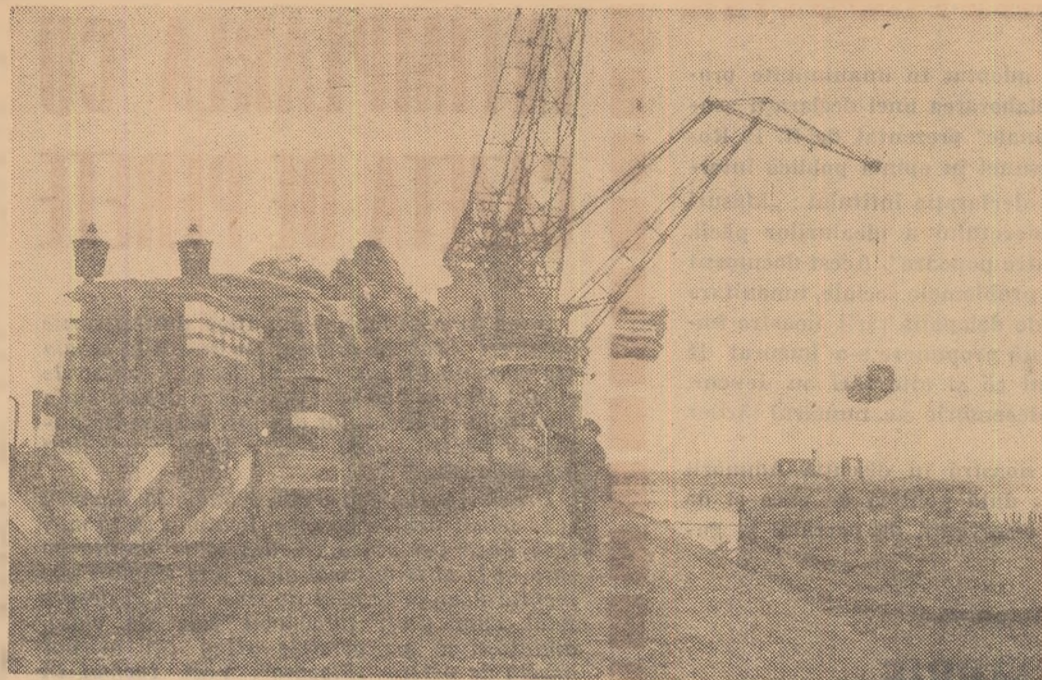
Cu bine!

Eugen Frunză

ŞTIINŢĂ ŞI TEHNICĂ

Din stuf – celuloză, produse chimice, materiale de construcţii şi obiecte de îmbrăcăminte

Stuful a sosit în portul Combinatului de celuloză şi hîrtie de la Brăila.

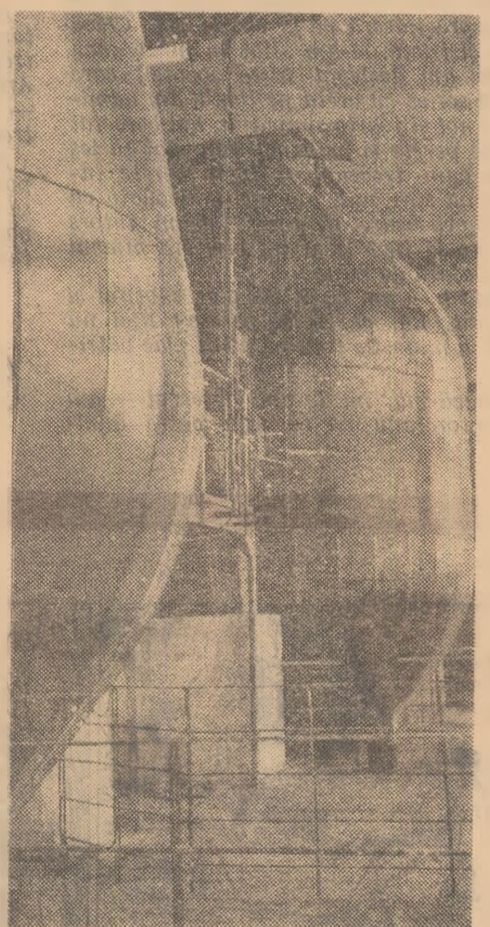
Delta Dunării reprezintă pe lîngă unul din locurile cele mai încîntătoare din ţara noastră, pe lîngă frumuseţile ei deosebite, sursa unei bogăţii imense — stuful.

Din cele 434 000 ha cît măsoară Delta Dunării, 276 000 ha sînt acoperite cu stuf, sursă inepuizabilă de materie primă pentru fabricarea celulozei.

Celuloza, precum şi celelalte substanţe obţinute din stuf au întrebuinţări multiple, sînt folositoare la fabricarea fibrelor artificiale de tip viscoză, în industria chimică, la fabricarea lacurilor şi vopselelor, în industria textilă, a hîrtiei şi a maselor plastice, în industria petrolului . etc.

Să ne oprim acum acolo unde se petrec aceste schimbări uimitoare, la Combinatul de celuloză şi hîrtie din Brăila, nou obiectiv industrial, realizat în ultimii ani. Aici, pe o mare întindere s-au înălţat construcţiile combinatului.

După cum aţi văzut, stuful, materia primă a combinatului se recoltează în Delta Dunării. El este balotat, încărcat în ceamuri şi transportat pe Dunăre, pînă în portul combinatului. Prima fază prin care trece stuful ajuns la combinat este tocarea şi mărunţirea lui, curăţarea de praf şi teci. Stuful curăţat este trimis pe benzi transportoare subterane la fierbătoarele de celuloză. (Cazane uriaşe, rotative cu o capacitate de 100 m³). În fierbătoare, pe lîngă stuf, este introdusă şi leşia de fierbere care are în compoziţie sodă caustică. Operaţia de fierbere se face la temperatura de 170—180° şi o presiune de 7 atmosfere. După terminarea operaţiei de fierbere cu ajutorul presei, stuful iese din vasele uriaşe prin partea de jos şi trimis la instalaţia de spălare. Aici se separă masa de celuloză de leşia de fierbere şi celelalte substanţe dizolvate în ea. Operaţia de spălare se face cu ajutorul unor filtre speciale care evacuează leşia, iar masa de celuloză sortată trece la instalaţia de albire, care se execută în două etape: prealbirea, care se realizează în turnuri unde celuloza este tratată cu apă de clor, şi, albirea propriuzisă care se realizează în holendre, care sînt nişte rezervoare de mare capacitate căptuşite cu faianţă şi unde celuloza se amestecă cu diferite chimicale. Gradul de albire obţinut este de peste 85%. După albire, celuloza este trasă în fîşii pe o maşină de deshidratare şi uscată cu ajutorul aburului. Apoi, celuloza este tăiată la anumite dimensiuni după care este împachetată şi expediată la fabricile de hîrtie sau alte întreprinderi care folosesc fire de celuloză.

În aceste uriaşe cazane se fierbe stuful folositor industriei noastre socialiste.

Datorită utilajului perfecţionat procesul tehnologic este în cea mai mare parte mecanizat şi automatizat. Şi aici, ca în multe alte întreprinderi lucrează un colectiv tînăr şi entuziast. Mare parte din muncitorii şi tehnicienii combinatului au învăţat şi şi-au perfecţionat cunoştinţele în grupul şcolar petrol chimie din Brăila, care asigură cadre de muncitori şi tehnicieni pentru nevoile combinatului.

M. NEGREA

EXPERIENŢE DE CHIMIE

Evaporarea

Cum se obţine sare solidă dintr-o soluţie de sare în apă :

a/. mai întîi preparăm o soluţie de sare dizolvînd 100-200 grame sare de bucătărie într-un litru de apă ;

b/. luăm apoi o spirtieră, îi dăm foc şi deasupra ei punem un trepied metalic acoperit cu o sită metalică cu azbest ;

c/. luăm o parte din soluţia de sare şi o punem într-o ceaşcă obişnuită din faianţă, pe care o aşezăm peste sită.

Apa începe să fiarbă şi să se evapore, rămînind în ceaşcă un precipitat alb, solid şi cristalizat. Este sarea numită şi clorură de sodiu, care a fost iniţial dizolvată în apă.

Nevazutul inlocuit cu... apa!

Luăm un balon de sticlă pe care îl introducem cu gura în jos într-un vas cu apă. Se poate observa imediat că apa nu intră în balon, din cauza „nevăzutului" aer care o împiedică.

Dacă vom introduce în balon un tub de sticlă prelungit pînă la gura noastră cu un tub de cauciuc, pe măsură ce scoatem aerul din balon, locul lui va fi luat de apă !

Dacă vom scoate jumătate din aer sau tot aerul din balon, apa va ocupa 1/2 sau va umple tot balonul de sticlă cu apă !

Cărbune din... zahăr

Într-o eprubetă se pune puţin zahăr praf sau cristalizat şi se încălzeşte la flacăra unei spirtiere.

Sub influenţa căldurii zahărul se topeşte, se colorează în brun apoi se înnegreşte ; în acelaşi timp din eprubetă se degajă un fum alb, care aprins arde.

Îndepărtînd flacăra spirtierei, vom observa că în eprubetă s-au format două substanţe : a/. pe fundul eprubetei cărbune de zahăr, o substanţă dură, curată care zgîrîie sticla; b/. în partea de deasupra eprubetei s-au degajat gaze combustibile care ard.

E. MUNŢIAN

PREGĂTIRI PENTRU CARNAVAL

Se apropie vacanţa de iarnă, o dată cu ea şi tradiţionalul carnaval pionieresc.

De pe acum pionierii se gîndesc cum să-şi confecţioneze costumele. La parada costumelor ei ştiu că vor fi premiate cele mai frumoase.

Costumele de carnaval pot prezenta personaje din basme şi fabule (animale, păsări, gîze, flori). De asemenea, puteţi îmbrăca costumele naţionale din regiunile patriei noastre. Şi acum cîteva îndrumări care să vă ajute la confecţionarea unor costume. De pildă, o pionieră poate întruchipa basmele „Scufiţa roşie" sau „Capra cu trei iezi". Pentru scufiţa roşie este nevoie de o fustă creaţă sau cloş de culoare albă sau roşie din pînză, o bluză albă, un bolero negru sau grena, un coşuleţ din material plastic sau nuiele şi o scufiţă roşie pe cap.

Nici Capra cu trei iezi nu este greu de realizat E necesar un costum naţional : ie lungă cu fustă, două şorţuri colorate, iar pe faţă o mască ce înfăţişează capra din basmul lui Creangă, dar să nu uitaţi coşul şi tolba pentru hrana iezilor.

Uşor de confecţionat este şi costumul de pinguin, din pînză albită, confecţionat în întregime cu papuci fără mîneci. Pe deasupra se acoperă cu o pelerină din pînză neagră avînd formă de aripi şi coadă şi o glugă neagră pe care se coase ciocul din carton în formă de con îmbrăcat cu pînză roşie sau maro. Pelerina să fie bine apretată, iar pe conturul aripilor şi cozii se face un tiv în care se introduce o sîrmă. Fetele pot îmbrăca un complet din ciorapi cu chilot negru, o fustiţă tot neagră, o bluză albă şi pelerina tot neagră în formă de aripi şi coadă.

Cui nu-i place gărgăriţa ? Costumul este asemănător cu cel descris mai sus deosebindu-se aripile, care se confecţionează din pînză roşie cu buline negre de formă ovală. Ele sînt montate în mijlocul spatelui. Pe cap se pune o boneţică neagră. În frunte se montează două antene din sîrmă înfăşurate cu şiret negru. Aripile trebuie să fie bine apretate, iar pe margine se execută tiv şi se introduce sîrmă.

Nici florile nu trebuie uitate. Confecţionaţi costumul unui ghiocel, prima floare a primăverii. Se lucrează o rochiţă albă cu fustă cloş, iar pe cap o boneţică albă în formă de ghiocel (cu 3 petale) bine apretată. Nu uitaţi ochelarii tradiţionali la carnaval, se pot executa din carton sau hîrtie lucioasă colorată, fixaţi cu elastic.

Pentru confecţionarea costumelor de carnaval cereţi şi sfatul tovarăşilor profesori de lucru din şcoala voastră sau colegilor voştri mai mari.

Vă dorim spor la lucru şi... petrecere frumoasă.

Prof. ELISABETA JIANU

ÎN RECREAȚIA MARE

Atențiune! Atențiune! vocea pionierei Niță Maria din clasa a VII-a, crainica emisiunii, face ca zarva recreației să se întrerupă.

— Azi vom poposi în biblioteca școlii. Iată, numărul fișelor ne arată că sînt mulți, mulți cititori, dar să vedem cum păstrează aceștia cărțile împrumutate. Să-i invităm la microfon.

— În ultimul timp am citit cartea „Copii eroi"... Vocea pionierului Stroe Cristian din clasa a V-a B se aude prin difuzor în fiecare clasă. Admir curajul și eroismul pionierilor sovietici... Valea Kotic, Volodea Dubinin și alții mi-au devenit prieteni dragi, exemple minunate de eroism, de dragoste fierbinte de patrie. Întotdeauna citesc cu atenție cărțile, le păstrez cu gîndul că și alții vor citi, după mine, cu mai multă plăcere o carte curată.

— Eu, spune la rîndul său pioniera Ciotoran Silvia din clasa a VII-a, îmbrac unele cărți pe care le împrumut, lipesc filele rupte cu dorința de a prelungi „viața fiecărui volum... Stănescu Cătălin cu toate că este doar în clasa a III-a — abia ajunge la microfon — se numără printre cei mai harnici cititori, printre cei care păstrează cărțile și le înapoiază la timp. Din caietul lui de lectură se vede că a citit „Copiii muntelui de aur", „Fluierașul și alămîia", „Tom Degețel" și altele din care — spune el — am învățat multe lucruri frumoase despre cum trebuie să ne purtăm, despre faptele de vitejie ale străbunilor noștri, despre frumusețile și bogățiile patriei. Deodată în difuzor se aude abia șoptit vocea unei fetițe.

— ...Eu... eu am împrumutat de la bibliotecă cartea „Fabule" de La Fontaine, dar n-am păstrat-o. Azi n-o mai am, n-o mai pot înapoia bibliotecii. După voce colegii au recunoscut-o. Este Pîrvu Tatiana dintr-a V-a B și ca ea mai sînt cîțiva în școală. Dar emisiunea nu i-a iertat. Cei mai mulți însă, prieteni buni ai cărților, pasionați cititori, păstrează cu grijă avutul bibliotecii, îndrăgesc personajele cunoscute în timpul lecturii. Mulți își doresc să semene cu cei curajoși, cinstiți și harnici.

Școala de 8 ani nr. 17,
București

LIDIA NOVAC

O întîmplare din clasa a IV-a

Și noi, ca foarte mulți școlari învățăm într-o școală nouă și frumoasă. Dorința noastră este s-o păstrăm mereu așa, iar florile care rîd vesele la ferestre pot dovedi aceasta. De cînd s-au posomorît zilele — pentru curățenia clasei — noi intrăm în clasă doar cu papuci. Ghetele sau pantofii le punem pe un raft, lîngă cuierul de haine.

Dar, într-o zi...

Sunetul zglobiu al clopoțelului a anunțat în toată școala că orele s-au încheiat. În ordine școlarii și-au închis ghiozdanele și cu hainele în mînă așteptam doi cîte doi în fața ușii să primim încălțămintea de la elevul de serviciu. Atunci, pionierul Bîrsan Ștefan s-a ridicat de la locul lui și repede, repede ne-a adus pantofii, dar numai nouă, fetelor... Obișnuite cu Ștefan, prietenul și colegul nostru bun — el nu ne trage de cozi, nu-și măsoară „forțele" cu noi, fetele — nu ni s-a părut ceva neobișnuit. Dar băieții au început să rîdă, să rîdă de Ștefan, de gestul lui politicos, prietenesc...

Lucrul acesta ne-a supărat foarte mult. Au avut dreptate colegii noștri cînd au rîs de Ștefan? Bineînțeles, nu!

CALISTRU MARLENA și VEREȘ GABRIELA
cl. a IV-a A, Școala de 8 ani nr. 7, Focșani

SPORT

Iubitorii de sport

Ce-ar fi să facem o vizită la Școala de 8 ani din Valea Drăganului, raionul Huedin? A, dar după cum se vede, am nimerit în lăcașul unor sportivi pasionați. În curte, ei au amenajat din anul trecut groapă de sărituri, teren de volei, portic de gimnastică (bară fixă, frînghie, prăjină, scară marinărească), iar pe platoul de pe deal așteaptă fercheș un teren de fotbal.

Sporturile cele mai preferate de pionierii din Valea Drăganului sînt fotbalul și atletismul. La fotbal, au avut în toamnă cîteva întîlniri spectaculoase cu echipele de pitici din comunele învecinate, pe care le-au susținut cu succes. Dacă vreți să faceți cunoștință cu cîțiva dintre vajnicii fotbaliști din Valea Drăganului vi-i prezentăm cu plăcere: Costea Viorel, Buzea Gheorghe, Lungu Costică, Lungu Viorel, Jiler Gheorghe, Lingurar Vasile, Lungu Constantin.

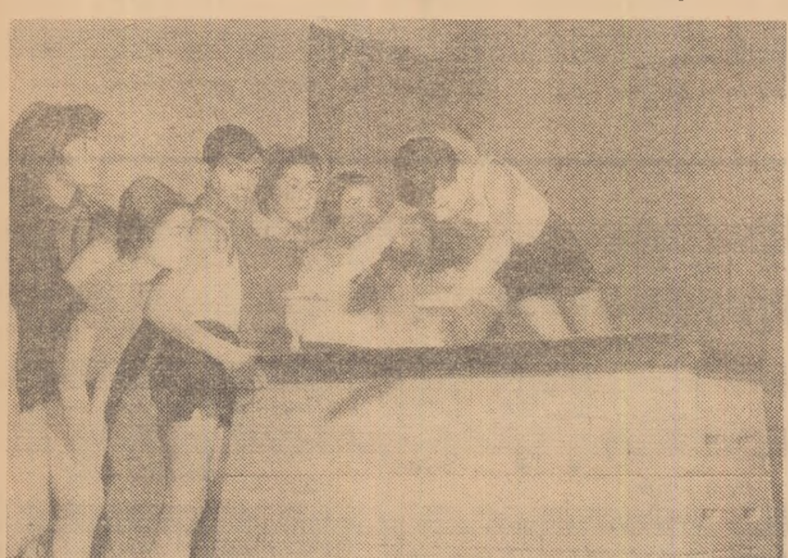
La atletism s-au remarcat la fete și băieți — ultimele întreceri: Lungu Constantin și Lazea Istina (săritură în înălțime: 1,40 m și 1,15 m), Giurgiuman I. Gheorghe și Popa Ana (săritură în lungime: 4,53 m și 3,82 m), Giurgiuman I. Gheorghe și Nicula Tatiana (alergări 60 m: 9' și 10,1'). Lungu Constantin și Todița Floarea (aruncări: 51 m grenadă și 46 m mingea de oină).

În curînd, sosește iarna. Iar pionierii de aici, care în timpul verii au organizat un concurs al pescarilor amatori (Costea I. Gh. a pescuit, pe cuvînt, 6 păstrăvi), în iarnă vor zbura pe săniuțe și schiuri, ne informează pionierul Costea Viorel.

Despre pionierii de la școală se mai pot spune multe lucruri îmbucurătoare: clasele curate ca oglinda, împodobite cu flori, cu lozinci, cu fotomontaje, grăiesc despre mînuțele lor harnice; teii din jurul școlii sînt gata să asigure că fiecare dintre ei au cîte doi prieteni foarte tineri care-i îngrijesc...

Tot aici, clasa a VII-a a trimis mediocritatea la plimbare ca pe-o musafiră nepoftită: toți elevii au luat note de la 7 în sus. Un exemplu demn de urmat și pentru celelalte clase.

M. DIACONU

Copiii urmăresc cu atenție plutirea spectaculoasă în aer a pionierului Popescu Cornel, unul dintre cei mai buni copii de la cercul sportiv al Palatului pionierilor din București.

Pentru agenda voastră sportivă

- **Un schior poate atinge, în proba de coborîre, viteza unei mașini. Dovadă este recordul de coborîre care aparține schiorului american Ralph Miller și este de 175,43 km pe oră.**
- **La vîrsta de... 84 de ani, John Deakin a cîștigat la New Malden (Anglia) un cros pe distanța de 5 mile.**
- **La Anvers există un club denumit „Urșii albi" care organizează în fiecare iarnă concursuri de înot printre... sloiuri!**
- **Australienii I. Rogers și T. Lewis au sărit coarda de 286 de ori într-un singur minut stabilind un foarte original record în materie.**
- **Jucătorul american de baschet Witt Chamberlain a marcat în cariera lui (care nu s-a încheiat încă) peste 10 000 de puncte!**
- **Un alt cunoscut jucător de baschet, gigantul francez Lefèvre, înalt de 2,18 m, a primit drept cadou un automobil... liliput, înalt de 1,09 m!**
- **Numele Nunweiller apare foarte frecvent în cronicile fotbalistice din țara noastră, uneori chiar de mai multe ori în aceiași cronică. Explicația? Familia Nunweiller numără... 7 frați, toți fotbaliști. Cei mai cunoscuți dintre frați: Nelu, Lică și talentatul Radu, adică Nunweiller III, Nunweiller IV și Nunweiller VI, „Prislea", Nunweiller VII, deși încă fotbalist la pitici, promite să devină și el fotbalist cu renume.**
- **Știați că marii maeștrii internaționali de șah sovieticii Taimanov și Smislov sînt recunoscuți și ca talentați muzicieni? Taimanov ca pianist și Smislov ca bariton.**

SPORT

Cîntece pionierești

Partidului

Versuri: ION BRAD — Muzica: ALFRED MENDELSOHN

I

Părinţii ni l-ai scos din ceaţă,
Din blestemate nopţi adinci
Şi-a fost intiia dimineaţă,
In ţara cu poieni şi stinci.

Refren:

Iţi dăm, cintare,
Drumul spre soare!
Pină-n slavă să zbori
Un cintec fierbinte
Partidului nostru,
Partidului biruitor.

II

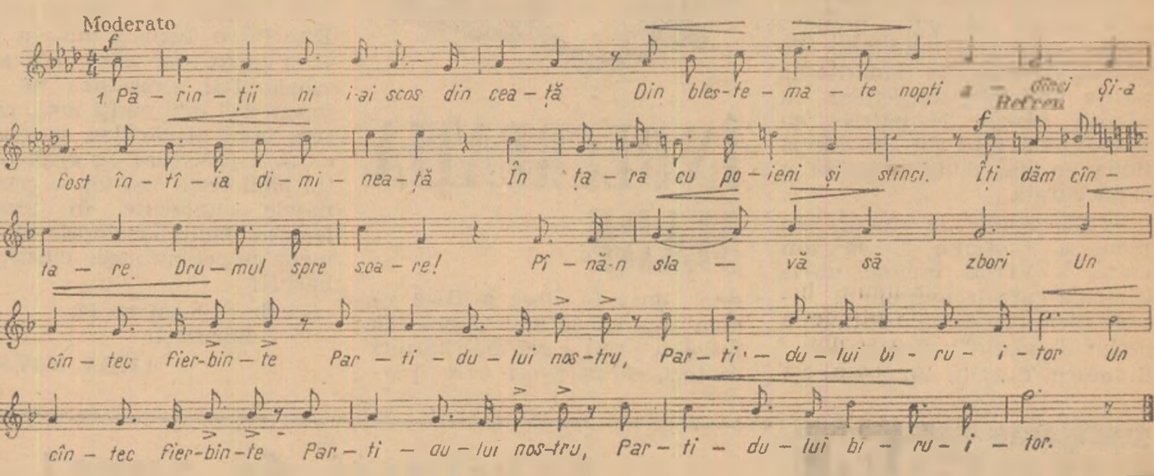
Pe drumuri aspre te urmară
Părinţii noştri, azi cărunţi.
Şi-n libera şi noua ţară
Au inflorit şi văi şi munţi.

Refren...

III

Spre viitor pornim acuma
Şi noi sub steagul tău de jar;
Tu ne rămii intotdeauna
Conducător spre fapte mari.

Refren...

Măreţul august

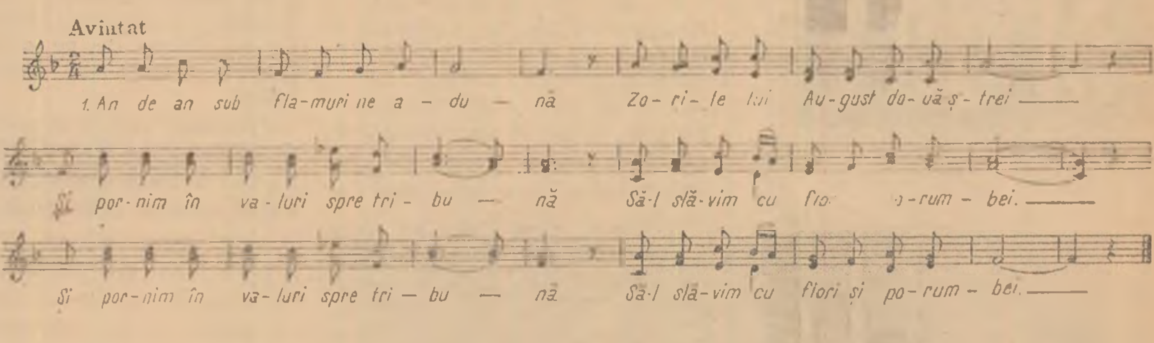
Versuri: MIHAIL COSMA — Muzica: ION NICORESCU

An de an sub flamuri ne adună.
Zorile lui August 23
Şi pornim in valuri spre tribună
Să-l slăvim cu flori şi porumbei.

Ca să creştem liberi şi-n lumină
Tu, partid, eroic ai luptat
Şi e ţara azi de cintec plină
Şi triumfă ţelul ei visat.

Ţară socialistă-nfloritoare
Şi-a clădit poporul cu avint,
Ca să fie pavăză şi soare
Fericirii noastre pe pămint.

Zori de aur plini de măreţie
Ţării astăzi dăruie scintei!
Să slăvim, copii, cu bucurie
Marea zi de August 23!

Drapelul

Versuri: VLAICU BIRNA — Muzica: GH. DANGA

I

Pentru steagul ţării mele
Trec prin foc şi prin furtuni,
Ciştigat-am lupte grele
Cu stindardul din străbuni.

Refren:

II

Desfăşurind drapelul scump al ţării,
Suind spre culmi cu liberul popor,
Sub roşul steag cu vitejească faptă
Vom apăra al patriei ogor.

II

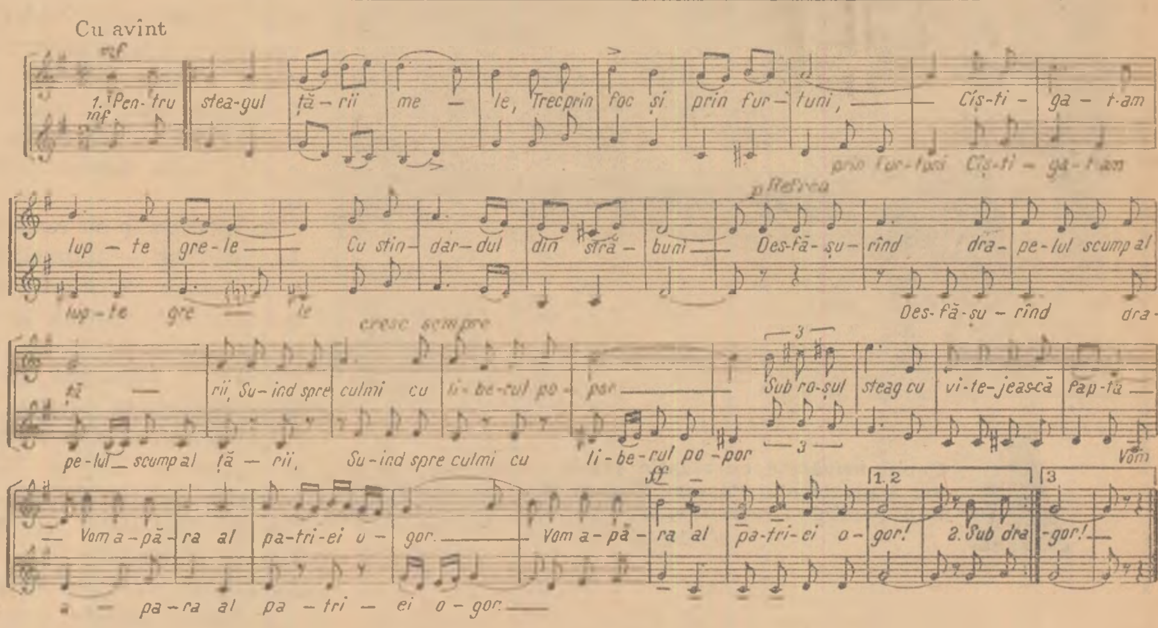
Sub drapel, in front luptară,
Mindre gărzi de muncitori,
Să răpună cruntă fiară
Să ne-aducă-al păcii zori.

Refren...

III

Vieţii noi, făuritorii,
Vom urma spre viitor
Drumul marilor victorii
Pentru ţară şi popor.

Refren...

Salutul cravatelor roşii

Versuri: R. MUREŞANU — Muzica: H. JEREA

II

Ni-s anii fragezi şi frumoşi,
De cind ne ştii, ne aperi rostul.
Cravata, colţ din steagul roş,
Colţ din steagul roş,
Noi o cinstim, partid al nostru.

Refren...

III

Sorbim voios din slova ta,
Ne-nveţi să ne iubim pămintul.
Vom invăţa, vom invăţa,
Noi vom invăţa,
Căci pionierii-şi ţin cuvintul.

Refren...

IV

Partid iubit, iţi mulţumim
Şi-ţi mulţumeşte ţara toată.
Stegarii tăi noi vrem să fim
Vrem stegari să fim,
Sub flamura-ţi inflăcărată.

Refren...

Cuvînt de pionier

Versuri: P. GHELMEZ — Muzica: TH. BRATU

I

Ni-e inima scăldată-n bucurie
Şi aş zbura ca şoimul către cer,
Azi am primit cravata purpurie
Şi mă numesc de-acuma pionier.

II

Voi invăţa la şcoală mult mai bine,
Voi fi exemplu-n munca mea de-acum.
Partidul m-a chemat azi şi pe mine
Să-i fiu vlăstar pe gloriosu-i drum.

III

Imi voi iubi tovarăşii de muncă
Şi ţara scumpă care m-a crescut,
Cuvintul ţării imi va fi poruncă
Pe drumul nou ce-l am de străbătut.

IV

Voi fi cinstit şi drept in toată viaţa
Şi-mi voi căli voinţa mea de fier.
Nu-mi voi călca cuvintul niciodată,
Am devenit astăzi pionier!

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA: Bucureşti Piaţa „Scinteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scinteii" 40361